

Млѣчния пѣтъ образуватъ една цѣла звездна вселена; тази вселена е крѣгла и почти плоска; тя прилича на огромна леща. Ние сами, съ нашето Слънце сме въ Млѣчния пѣтъ, къмъ неговата срѣда; той ни опасва отвсѣкжде и ние го гледаме въ плоската посока. Въ тая посока звездната вселена е най-обширна, затова тамъ звездитѣ изглеждатъ най-гѣсти и се сливатъ въ една млѣчна мъглявина, която наричаме Млѣченъ пѣтъ. Гледаме ли въ другитѣ посоки настрани, ние виждаме тѣсната страна на плоската вселена, кждето има по-малко звезди, и затова тамъ тя изглежда по-рѣдка. Вземете въ рѣка, ако имате, една голѣма стѣклена леща безъ рамка и се помѣчете да си представите това. Когато гледате презъ слабо изпъкналитѣ повърхнини на лещата, вие виждате презъ нея. Поставете я обаче срещу око̀то си съ нейния рѣбъ, — макаръ да е стѣклена, тя ще се види по-гѣста и тъмна. Помѣчете се сега да си представите, че сте въ центъра на тая леща и да разберете, защо Млѣчниятъ пѣтъ се вижда като огроменъ гѣстъ звезденъ поясъ, който опасва небето.

Ученитѣ сж изчислили колко сж всичкитѣ звезди, които образуватъ цѣлата видима звездна вселена, — значи Млѣчния пѣтъ. Съ просто око ние виждаме не повече отъ по 2000—3000 звезди на северния и южния небосклонъ — всичко 5000—6000 звезди. Съ най-силнитѣ далекогледѣ се виждатъ около 20 милиона звезди — заедно съ ония, които се откриватъ въ гѣстия бѣлезникавъ поясъ на Млѣчния пѣтъ. Съ небесна фотография могатъ да се откриятъ около 600 милиона звезди, а по научни изчисления — всичкитѣ звезди трѣбва да сж къмъ два милиарда. Знаете ли, какво значи два милиарда? Човѣкъ има на главата си около 80—100 хиляди косми. А за да се преброи единъ милиардъ, — ако всѣка секунда се брои не по единица, а по 1000, — ще му сж потрѣбни 200 години, за да изброи милиарда!